

Lisbeth Arbøl (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne fremføre følgende:

Vi har her i efteråret bl.a. været vidne til, at den svenske Dronning Silvia optrådte meget modigt og meget intelligent i et interview angående seksuel udnyttelse af børn før verdenskongressen om det samme emne i Stockholm. Kort efter kom Europa-Parlamentets enstemmige vedtagelse af en opfordring til en stramning, så misbrug af børn i udlandet kriminaliseres i overensstemmelse med bestemmelserne i hjemlandet, og det bør gøre indtryk. Ligeledes bør det gøre indtryk, at EF-kommissæren går ind for en sådan stramning, og så er jeg i øvrigt bedøvende ligeglad med procenter eller lande, eller om det er Nepal eller ej.

Jeg synes, det er uværdigt at komme med de sammenligninger med at køre 180 km/t i Tyskland, når emnet er så alvorligt, som det er. Det være hermed sagt. Det er sagen alt for alvorlig til, og det er godt, at vi i Danmark bl.a. har organisationer som Red Barnet til konstant at holde os fast på det alvorlige i denne sag.

Der er et problem med hensyn til princippet om dobbelt strafbarhed, det skal blankt erkendes. Men justitsministeren sagde meget rigtigt i sin tale, at man ikke skal holde fast i gamle principper, hvis tiden er løbet fra dem, og ligeledes hørte jeg, at justitsministeren i slutningen af sin tale lagde op til dialog om, at vi her står med en så alvorlig sag, at man i hvert fald på dette område vil overveje en fravigelse af princippet.

Det bør nævnes i denne sammenhæng, at flere og flere jurister i disse år begynder at gøre op med retspositivismen, bl.a. ud fra nødvendigheden af et større internationalt samarbejde, f.eks. inden for EU. Man arbejder i stedet med et kvalitativt retsbegreb, der i højere grad tillader indarbejdelse af etiske og kulturelle værdier. Retten skal kunne fastlægge, hvad der er godt og dårligt i forhold til bestemte overordnede mål som f.eks. menneskerettigheder og beskyttelse af minoriteter, og her taler vi altså om børns menneskerettigheder.

CD lægger afgørende vægt på justitsministerens tilkendegivelse af at ville tage spørgsmålet om kravet om dobbelt strafbarhed op til fornyet overvejelse. Ikke fordi det er noget, man sådan bare lige gør – det er vi fuldstændig klar over – men i en så alvorlig sag som denne bør vi på baggrund heraf arbejde videre i FN og EU og må kunne komme til en afklaring, så vi forhåbentlig på bedste vis efter udvalgsarbejdet kan nå frem til en værdig enighed her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når jeg nævnte eksemplerne med at køre for stærkt på motorvejen i Tyskland eller ryge hash i Holland, var det bestemt ikke for at lave nogen som helst sammenligning med seksuelt misbrug af børn, overhovedet ikke. Det var for at drage en parallel til det, at man kriminaliserer en handling, som er lovlig i det pågældende land, men som man bliver dømt for, når man kommer til Danmark. Det var for at lave paralleliteten til det problematiske i det, vi er i gang med i øjeblikket. Men jeg understregede også meget kraftigt, at lige præcis i det her spørgsmål, når vi taler om seksuelt misbrug af børn, er det så alvorligt, at de principper må vige, og vi her i Folketinget må gøre alt, hvad der står i vores magt for at forhindre, at der sker seksuelt misbrug af børn.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at for Dansk Folkeparti drejer det her sig bestemt om betingelser og ikke om noget, som jeg vil sammenligne med andre mere eller mindre i denne sammenhæng ligegyldige ting.

Jeg synes, at seksuelt misbrug af børn er aldeles modbydeligt og en af de allerallerværste forbrydelser, som der ikke kan gøres nok for, at man får stoppet. Alene af den årsag hilser Dansk Folkeparti det her forslag velkommen. Og måske skulle man gå lidt mere ind i debatten om det her i stedet for sådan at halvhåne forslagsstillerne for at komme med det her forslag. Det er ikke særlig rimeligt.

Dansk Folkeparti finder, at der ligger helt klare omstændigheder bag det her forslag, som drejer sig om overgreb mod børn; overgreb, som vi skal tage klar afstand fra. Jeg tror, det ville have klædt mange ordførere – jeg plejer ikke at høre til dem, der korrekser andre – at sige, at det her vil vi ganske enkelt ikke acceptere, og uanset hvad bør vi sætte noget ind over for det.

Jeg hørte, at udviklingsministeren ifølge justitsministeren har overvejelser vedrørende lande, der ikke overholder denne her konvention, i forhold til at holde lidt igen på støtten. Det vil Dansk Folkeparti helt klart anbefale. Vi fordømmer med den ene hånd, og vi giver med den anden. Det er ikke rimeligt. Det kan vi måske få en diskussion om på et andet tidspunkt og gå lidt mere ind i det.

Det, som forslaget drejer sig om, og som Dansk Folkeparti har forstået, er, at der er et